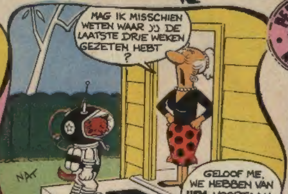

WEEKBLAD
PEP
Nr.44
2 NOV.
1968
35 ct. p. w.
losse nrs.
45 ct.
België 7 fr.
Een nieuw avontuur
van ROODBAARD!
pag 24-25

PEPPOST Postbus 497 AMSTERDAM

AUTOSPORT

PEP schrijft dat de Lotus Turbo nieuw is. Dat is niet waar. De race waarvoor hij is gebouwd, is namelijk weer achter de rug. De drie uitgekomen wagens zijn trouwens alle drie uitgevallen: twee mankementen aan de benzinetoevoer en één keer een wiel afgebroken. Het gehele Lotus-Indy-project wordt trouwens gefinancierd door Andy Gratanelly (Mister STP), wiens naam ik ook tevergeefs in uw artikel zocht.
Overigens kan ik het alleen maar toejuichen dat u überhaupt over autosport schrijft. Ga zo voort!

J. W., Alphen

de avonturen van TON e

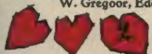
PEP Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam. Postbus 497. Abonnementsprijs voor Nederland 35 cent per week of f 4,55 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 45 cent. Telefoonnummer voor vragen en mededelingen van abonnees: 020 729788. Girobetaling: indien U het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 330021

Liefde

In PEP 31 staat kritiek op een meisje dat verliefd was op Mike Nesmith van de Monkees. Weten die boeren in Urk dan niet dat liefde niet zelf wordt gemaakt? Liefde is een kwestie van gevoel dat je zelf niet kunt besturen. Als dat meisje van vijftien lentes verliefd wordt, is dat begrijpelijk. Dat heeft vrijwel elk meisje. Luister maar naar Radio Veronica. En dat die kinderen uit Urk dat niet begrijpen dat PEP zulke dingen durft te schrijven, slaat ALLES!

W. Gregoor, Ede

Wat die jongeheren in PEP 31 schreven over dat meisje dat verliefd werd op Mike Nesmith, vind ik nogal ondoordacht. Er zijn heus wel meer meisjes die verliefd zijn op oudere jongens. Zij kan er toch ook niets aan doen dat ze toevallig op een van de Monkees verliefd werd? Ik wil best toegeven dat haar brief nogal overdreven was, maar wie overdrijft nu niet in deze rubriek? Hou je hoofd koel en maak je niet dik.

R. Rabeling, Arnhem

In PEP 30 schreef een zekere Rudi Blom dat er geen politiek in PEP moest. Daar ben ik het helemaal niet mee eens. Mijn mening is dat PEP van alles iets moet brengen. Dus ook politiek.

Jan Henderik ten Doeschot, Losser

IN DE GATEN

Mijn complimenten voor de voorplaat van PEP 34, die met geheim-agent. Volgens mij zijn die kogelgaten door degene die ze gemaakt heeft, spiegelverkeerd geschoten. Ik bedoel: van achter hem, want de bramen staan naar voren! Bent u het met me eens?!

Klaas Donkers, Enschede

In het begin van het nieuwe Lucky Luke-verhaal laat u iemand zeggen: „Hup met de ping-pongbeentjes!" Maar volgens mij kenden ze in het oude wilde westen geen tafeltennis.

Eva de Vries, Heerenveen

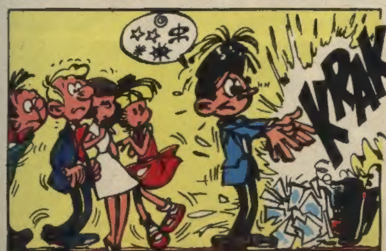
JE KUNT ER DE KLOK OP GELIJK ZETTEN

TINEKE

door DINO ATTANASIO

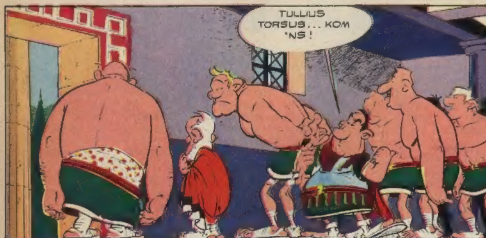

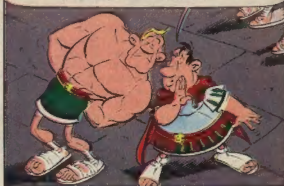
van PEP, Amsterdam, bij voorkeur door middel van de stortings/overschrijvingskaart die U wordt toegezonden. Adresverandering drie weken tevoren op geven met vermelding van oud en nieuw adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan PEP, afd. abonnementen. postbus 497, Amsterdam.

Asterix en

TEKST: GOSCINNY
TEK: UDERZO

OLYMPISCHE SPELEN

Asterix en Panoramix hebben de Romeinen met opzet laten weten dat er in het laatste kleedhokje, waarvan de deur niet goed sluit, 'n ketel toverdrank staat. En nu maar afwachten wat er gaat gebeuren.

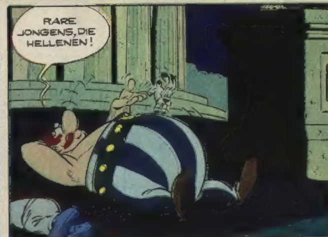

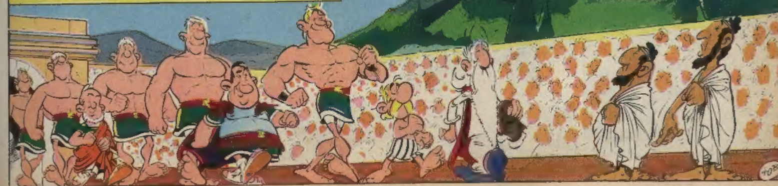

WORDT VERVOLGD

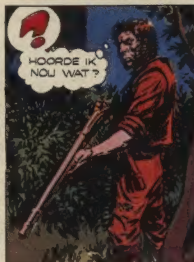
JEAN LOUIS, DE ZOON VAN MAARSCHALK MARRAIT, EEN DER MACHTIGSTE MANNEN VAN FRANKRIJK, ZIT GEVANGEN, BESCHULDIGD VAN MOORD OP EEN HUISKNECHT... DE JONGE JULES, MARKIES DE ROCHEMONT, IS DE ENIGE DIE TEGEN JEAN-LOUIS KAN GETUIGEN. DEZE JULES VERDWIJNT SPOORLOOS. ZODRA VIDOCQ ONTDEKT DAT DE MAARSCHALK BIJ DE ONTVOERING BETROKKEN IS, KRIJGT HIJ ZIJN ONTSLAG EN KOMEN GENDARMES OM HEM GEVANGEN TE NEMEN! HIJ ONTSNAPT EN MET COCO WIL HIJ NU PROBEREN JULES TE VINDEN OM ZO DE MAARSCHALK SCHAAKMAT TE ZETTEN.

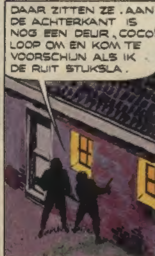

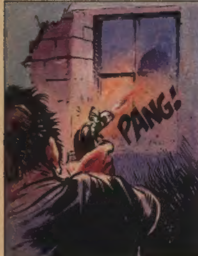

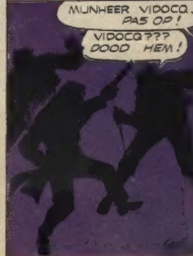

MAAR... HET IS MEESTAL EEN VERGISSING OM 'T MET VIDOCQ AAN DE STOK TE KRIJGEN...
COCO, MAAK LICHT! HET IS WEL GEBEURD, GELOOF IK.
ZO! DAT IS 'N HEEL SLAGVELD... ... WAAR IS JULES DE ROCHEMONT? SPREEK OP, SCHURK!
OP ZOLDER .....
EN NU IS DE JONGE MARKIES SNEL BEVRIJD.
ZWIJNEN! HIER DAT PISTOOL, IK KNAL ZE NEER!
HALT! OF **IK** SCHIET, MARKIES ... ER WORDT HIER NIET GEMOORD! COCO, NEEM 'M DAT PISTOOL AF.
ZEG VLERK, HOE DURF JE ZO'N TOON TEGEN MIJ AAN TE SLAAN...
JA, BEDAAR MAAR! COCO, SLUIT DIE DRIE OP! *BOVEN!*
EN ALS DAT GEBEURD IS...
ZO ... NU KUNNEN WIJ EVEN KALM PRATEN.
IK PRAAT NIET MET JOU! IK BEVEEL JOU MIJ NAAR DE PREFECTUUR TE BRENGEN!
ALLES OP Z'N TIJD, WAARDE MARKIES! GAAT U ZITTEN. ER ZIJN NOG EEN PAAR DINGEN DIE OM OPHELDERING VRAGEN. TEN EERSTE UW SCHULDEN!
WAT IK TE ZEGGEN HEB, DOE IK OP 'T BUREAU!
MAARSCHALK MARRAIT GAAT VOOR DE BIJL. DAAR ZORG *IK* VOOR. *HIJ* HEEFT ME HIER LATEN OPSLUITEN!
DAT WEET IK, EN OOK WAAROM! ... MAAR WAT IK NOG *NIET* WEET, IS HOE U AAN 'T GELD KWAM OM DAT DEEL VAN UW SCHULDEN TE BETALEN! EN DAT MOET U ME NU EERST EENS VERTELLEN, MARKIES.
?
NOU? HOE KWAM U AAN DAT GELD?
GEKREGEN VAN MAARSCHALK MARRAIT.
!
GEKREGEN? OF **AFGEPERST?**
TOE NOU! ALS IK DAT GEPROBEERD HAD, ZOU HIJ ME HEBBEN LATEN ARRESTEREN! DAAR HEEFT HIJ INVLOED GENOEG VOOR.
JA... MAAR UW VADER IS ZIJN VRIEND... EN BOVENDIEN BEGREEP HIJ DAT U DAN *ZEKER* TEGEN ZIJN ZOON ZOU GETUIGEN.
REKEN MAAR DAT IK DAT ***DOEN*** *ZAL* ***OOK!***
!

O JA ? IK DACHT DAT U EN JEAN-LOUIS MARRAIT ZULKE GOEDE VRIENDEN WAREN ?

WAREN, JA! NU NIET MEER! IK HANG HEM OP! VOOR HIJ STIERF NOEMDE DE HUISKNECHT JEAN'S NAAM. IK BEN DE **ENIGE DIE DAT GEHOORD HEEFT! HAHA!**

JUIST! U DREIGDE DAT TE VERTELLEN ... EN MARRAIT BETAALDE TOT 'T HEM TE BAR WERD.. TOEN BESLOOT HIJ U UIT TE SCHAKELEN TOT NA HET PROCES ... ZO IS 'T! *CHANTEUR!*

EN NU NOG WAT... HOE KON DE HUISKNECHT HET GEZICHT ZIEN VAN DE MAN DIE HEM *VAN ACHTEREN* NEERSLOEG ?

HOU OP! *G-GA WEG!*

HOU 'M COCO!

WHAAAMM

HEBBES!

CHANTAGE IS 'N LAFFE DAAD EN JIJ *BENT* LAF, JULES!

ZO LAF, DAT JIJ JEAN-LOUIS WIL LATEN OPDRAAIEN **VOOR WAT JIJZELF GEDAAN HEBT!!!**

JIJ EN JEAN-LOUIS WERKTEN SAMEN-'T WAS GEEN TOEVAL DAT JIJ BIJ DE BARONES OP BEZOEK WAS TOEN JEAN-LOUIS DAAR INBRAK. ALLEEN DIE OUDE HUISKNECHT GOOIDE ROET IN 'T ETEN... TOEN DIE JEAN-LOUIS BIJNA BETRAPTE, SLOEG JIJ HEM VAN ACHTEREN NEER...

MAAR JEAN-LOUIS WERD GESNAPT IN DE TUIN... HIJ VERRAADDE JOU NIET EN JIJ HIELD **OOK** JE MOND... TOT JE IN GELDNOOD KWAM ... TOEN VERZON JE DIE "LAATSTE WOORDEN" VAN DE HUISKNECHT, EN DAARMEE CHANTEERDE JE MAARSCHALK MARRAIT!

NIET WAAR! JE KUNT NIETS BEWIJZEN!

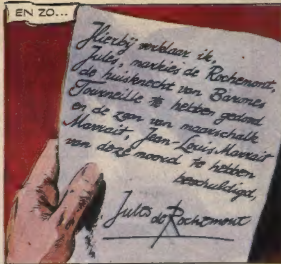
ZEKER WEL. DAT BEWIJS KRIJG IK VAN *JOU!* **JIJ SCHRIJFT NU EEN BEKENTENIS!!**

EEN BEKENTENIS SCHRIJVEN? IK DENK ER NIET OVER!

GOED... DAN DOEN WE 'T ANDERS, JE DWINGT ME ER TOE... MAARSCHALK MARRAIT WAS TE NETJES OM JE UIT DE WEG TE RUIMEN... *MAAR ZO NETJES BEN IK NIET!*

DAAR IN DE HOEK STAAN PEN EN INKT... ER ZIJN TWEE MANIEREN OM TE VOORKOMEN DAT JIJ JE VALSE GETUIGENIS AFLEGT ... OF JE SCHRIJFT ... *OF* IK KNAL JE NEER ALS EEN HOND. BEGREPEN? **WAT ZAL HET ZIJN?**

OH, NEE ... NIET SCHIETEN... HOU OP...
SCHRIJF DAN, RAT, EN VLUG!

EN ZO...
Hierbij verklaar ik, Jules, markies de Rochemont, de huisknecht van Barones Tourneille te hebben gedood en de zoon van maarschalk Marrait, Jean-Louis Marrait van deze moord te hebben beschuldigd,
Jules de Rochemont

MOOI, COCO! BIND HEM EN HAAL DAN DIE KERELS VAN BOVEN... INTUSSEN SCHRIJF IK EVEN EEN BRIEFJE ... AAN MAARSCHALK MARRAIT.

MANNEN! JULLIE KRIJGEN GÉÉN LAST MET DE POLITIE. DAAR STA IK VOOR IN -OP VOORWAARDE DAT JULLIE GEWOON OP DIT SCHURKJE BLIJVEN PASSEN TOT DE GENDARMES HEM KOMEN OPHALEN.

JE VERLINKT ONS NIET, VIDOCQ?
WELNEE... JULLIE HANDELEN NU IN DIENST VAN DE POLITIE EN KRIJGT ER NOG VOOR BETAALD OOK, MOOIER KAN HET TOCH NIET?

ZÓ, DEZE BRIEF MOET JE AFGEVEN BIJ DE MAARSCHALK, COCO, DAN IS 'T ZAAKJE VERDER WEL VOOR ELKAAR.
HOOP IK!

EEN UUR LATER TEN HUIZE VAN MAARSCHALK MARRAIT...
WEL ALLEMACHTIG... "SLUIT IK JULES DE ROCHEMONT'S VOLLEDIGE BEKENTENIS IN. UW ZOON GAAT DUS WAT DE MOORD OP DE HUISKNECHT BETREFT VRIJUIT..."

"...EN IK HOOP DAT IK IN DE TOEKOMST WEER ONGESTOORD MIJN NACHTRUST KAN GENIETEN. UW DIENSTWILLIGE F. VIDOCQ."
DUIVELSE KEREL! GASTON! MIJN RIJTUIG! EN ONMIDDELLIJK NAAR DE PREFECTUUR! DUIVELSE KEREL!

DE VOLGENDE DAG...
FRANÇOIS, ER IS BEZOEK VOOR JE. MONSIEUR HENRI!
OH?

GOEDEN DAG, FRANÇOIS! DE MOORDENAAR VAN DE HUISKNECHT IS GEVAT: JULES DE ROCHEMONT! JEAN-LOUIS MARRAIT WORDT VRIJGELATEN. DIE IS MET ZIJN VERBLIJF IN DIE GEVANGENIS WEL GENOEG GESTRAFT VOOR DIE INBRAAK. IK GELOOF DAT HIJ ERG ONDER INVLOED STOND VAN JULES. ZÓ! DAT IS DAT.

IN OPDRACHT VAN MIJN CHEF MOET IK JE NU ONZE EXCUSES AANBIEDEN... EN HIER IS EEN NIEUWE AANSTELLING. DE ENE DAG ONTSLAAN ZE JE, DE VOLGENDE DAG BEVORDEREN ZE JE, SNAP JIJ DAT?

ACH, MONSIEUR HENRI, SOMS SNAPT DE KNECHT MEER DAN DE MEESTER.
EINDE

Het heeft levensgrote ankers, maar is geen schip. Het heeft een bewijs van luchtvaardigheid, maar een vliegtuig is het niet. De kapitein-piloot regeert vanuit een commandobrug-cockpit, de passagiers zitten in vliegtuigstoelen, maar bewegen op de grens van water en lucht. Het ding kan drijven, zweven, een beetje varen, enigszins vliegen. En zowel de Russen met hun razendsnelle draagvleugelboten als de Amerikanen met hun SST- projectielen kijken geïnteresseerd naar

Aan voor- en achterkant kunnen in totaal dertig auto's de SRN 4 in- of uitrijden. In het ruim worden ze daarna (gelukkig maar) zeevast gesjord.

Als een onwereldlijk monster raast de Hovercraft SRN 4 gillend en brullend op zijn twee meter dikke kussen van lucht over de branding voor Boulogne...

VOGEL N

EEN REPORTAGE VAN BOUD

's Werelds grootste luchtkussenvoertuig meet 165 ton, is ongeveer 40 meter lang, zo'n 25 meter breed en 11,5 meter hoog. Aan boord is plaats beschikbaar voor 256 passagiers en 30 auto's.

Op verzoek van PEP organiseerden Boudewijn en ik een heen-en-weertje van Dover naar Boulogne. Niet per vliegtuig of veerboot, maar met de Hovercraft SRN 4 Mountbatten „Prinses Margaret", 's werelds grootste luchtkussenvoertuig. En jongens, echt waar: we hebben wèl een avontuurtje aan dat retourtje-Frankrijk beleefd! Natuurlijk wisten we wàt 'n Hovercraft is. Maar hoe hij zich op — of liever bóven — zee gedragen zou? Nou, daar zijn we achter gekomen! De reis begon op het terminal van Dover, waar de SRN 4 zich met zijn vier brullende motoren (Rolls Royce Marine Proteus) twee meter boven het beton verhief om met aan diezelfde motoren ontleende stuwkracht richting-zee te zweven of te vliegen, hoe je 't maar wilt noemen. Eenmaal boven het Noordzeewater, werden de gezamenlijke 13.600 pk's ten volle benut en, versierd met schuim en stuifwater, begaf onze Hovercraft zich op weg naar Boulogne, een afstand van 40 kilometer die we onder de gunstigst denkbare omstandigheden in exact 35 minuten overbrugden. De zee was kalm, de tocht een puur genoegen, de bediening door in fraaie uniformen gestoken meisjes („purserettes"), liet niets te wensen over. Honderd kilometer hard gingen we, met behulp van de modernste navigatiemiddelen dwars door het drukke Kanaal-verkeer. En de Prinses Margaret gedroeg zich zo mak als het bekende lammetje, zodat het ons niet moeilijk viel zonder morsen onze drankjes te drinken en te luisteren naar de purserettes, die in drie moderne talen uitlegden hoe we in geval van nood onze zwemvesten dienden te gebruiken. Kortom: we voelden ons kiplekker. In Boulogne kroop de Hovercraft als een bovenmaatse zeehond doodleuk het strand op en de passagiers waren unaniem van mening dat reizen met 'n Hovercraft een onverdeeld genoegen is. De volgende dag begaven we ons aan boord voor de terugreis. De zee was minder kalm geworden. De windkracht schatte ik op vijf,

de Hovercraft die in staat is een omwenteling in het vervoer te veroorzaken. Om er het fijne van te weten te komen, hebben ook wij over Het Kanaal gehoverd, van Dover naar Boulogne en terug. Heen enthousiast, op de terugweg allengs somberder. Naar Boulogne namelijk was de zee kalm als 'n Brabants ven, maar weer huiswaarts stond er windkracht-5. En de Hovercraft is schip noch vliegtuig......

De commandobrug is een uitstalling van moderne apparatuur. Een veilige vaart door het drukke Kanaal is daarmee verzekerd...

In gerieflijke vliegtuigstoelen gezeten, luisteren de passagiers naar de „purserettes", die in 3 talen tekst en uitleg over het gebruik van 't zwemvest geven.

OCH VIS

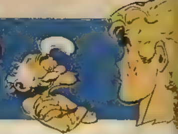
WEEHUIZEN (FOTO'S) EN HAYE THOMAS

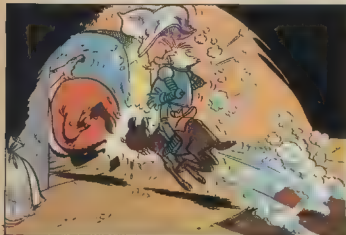
Seaspeed

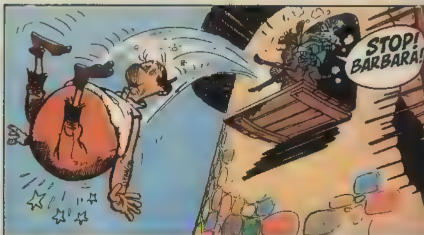
ofte wel: een dikke bries. Maar omdat de brochures vertellen dat de Hovercraft zelfs aan windkracht-7 de stoere boeg kan bieden, maakten we ons nergens zorgen over. Fris en vrolijk installeerden we ons in de gerieflijke vliegtuigstoelen en even later verhief de SRN 4 zich op zijn kussen van lucht en gingen we zeewaarts, de witte golfkopjes tegemoet. En daar begon de ellende. Op de heenweg gléden we naar onze bestemming, schokvrij en comfortabel. Maar waar we nu mee bezig waren? De lijkbleke gezichten van onze medepassagiers vertelden dat zij erover dachten als wij: dit was een volkomen nieuwe vorm van vervoer! Geen varen of vliegen, maar stuiteren van golftop naar golftop en bij iedere onzachte aanraking met het roerige zeewater tolden onze magen driemaal in het rond. Wie er tegen kon, waande zich in 'n cakewalk; wie er niet tegen bestand was, werd doodziek. Gelukkig had al dat bokken en stoten weinig invloed op de snelheid, zodat na 'n goed half uur de beproeving voorbij was. We kropen tussen de Doverse krijtrotsen terug naar de terminal, en later, toen de kleur op onze wangen terugkeerde en we in staat waren iets zinnigers tegen elkaar te zeggen dan „voel jij je ook zo beroerd," toen wisten we niet of de Hovercraft nu een kapitale vergissing is of inderdaad een revolutionair voertuig dat stormenderhand (figuurlijk dan) de zeven zeeën zal veroveren. De Engelsen zelf hebben het volste vertrouwen in hun produkt, dat ongetwijfeld van visie en durf getuigt. Ze willen er nog enkele jaren mee experimenteren, om dan tegen het einde van deze eeuw een reuze-Hovercraft te bouwen, die op zijn luchtkussen de Atlantische Oceaan moet oversteken. Wij weten niet of de Britten zich aan een droomwens bezondigen of dat de Hovercraft inderdaad dé oplossing voor het toekomstvervoer betekent. Wij weten wèl dat we vrij beroerd afscheid namen van de Prinses Margaret. Wat de Engelsen er overigens niet van zal weerhouden dóór te gaan met hun Hovercraft. Hij heeft 15 miljoen gulden gekost. De passagiersprijzen liggen een derde hoger dan bij de veerboot. Die doet over 't traject Dover-Boulogne een uur langer. En tijd is geld, dat weten ook de Britten.
Maar het is ook de tijd die zal moeten leren of de Hovercraft zijn geld waard is.

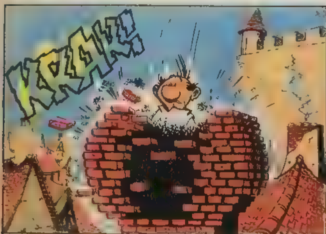
HOEWEL BARON BRASBOL MET VRUCHT DE HOGERE SCHOOL VOOR KRIJGSKUNDE HEEFT DOORLOPEN, IS 'T DUIDELIJK DAT HIJ HET VAK „VERDEDIGING TEGEN DOLLE GEIT" SLECHT HEEFT BESTUDEERD ....

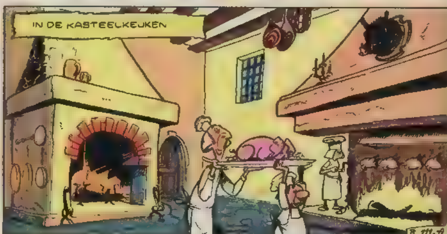
Robber

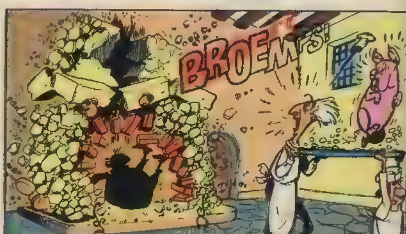

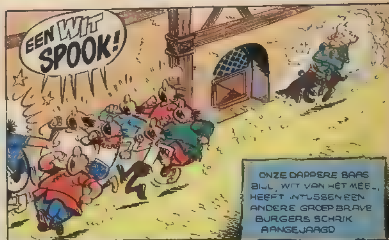

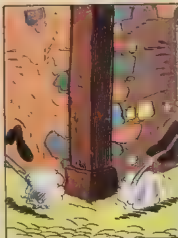
TEKST J. M. CHARLIER EN TEKENINGEN VAN UDERZO

en de VERWENSTE BARON

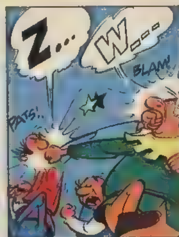

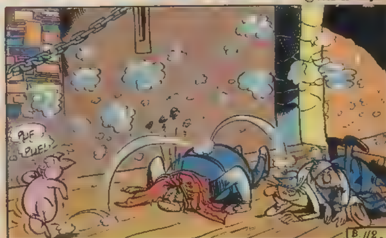

WORDT VERVOLGD

MICK TANGY

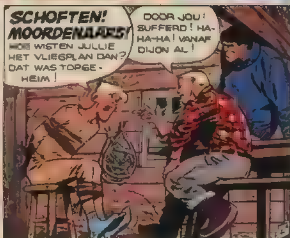
De geheimzinnige spionage-organisatie heeft het kun... volbracht, de Mirage III (een zeer gehei... vliegtuig!) te stelen. Ernest is gevangen genomen.

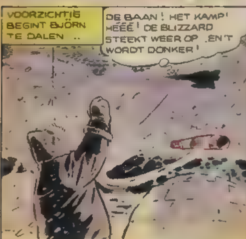

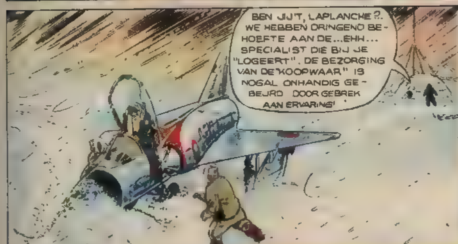
GEVAAR OP GROENLAND

DOOR UDERZO EN J.M CHARLIER

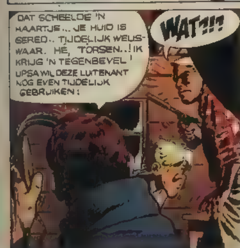

WORDT VERVOLGD

ROGER
PINGEON
PEUGEOT
BP
BP
PEUGEOT

[illegible]

Foucher en nog enkele anderen kleineerden [illegible]

[illegible] in de Franse [illegible] een uitzonder- [illegible] in deze Tour [illegible]

[illegible] ontwijken. Maar ondanks al dat [illegible]

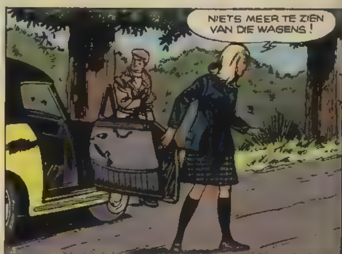
DOOR TIBET EN A P DUCHATEAU

EEN VALSTRIK

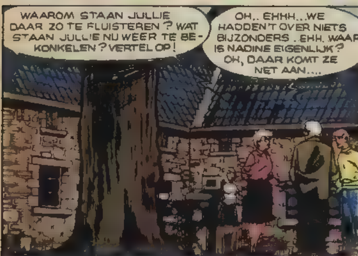

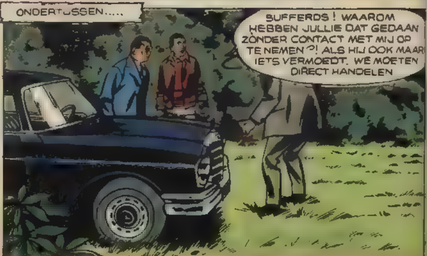

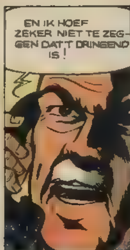

VOOR RIK RINGERS

Rik en Nadine, het nichtje van commissaris Baardemakers, zijn achter het merk gekomen van de auto die de aanrijding heeft veroorzaakt waarbij het broertje van Nadine ernstig werd gewond, als . .

WOR[illegible]GD

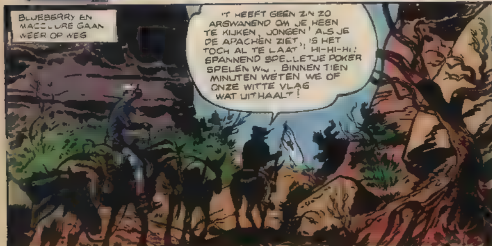
luitenant

BLUEBERRY

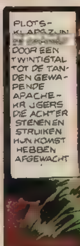
OP WEG

Op alles voorbereid naderen Blueberry en de oude

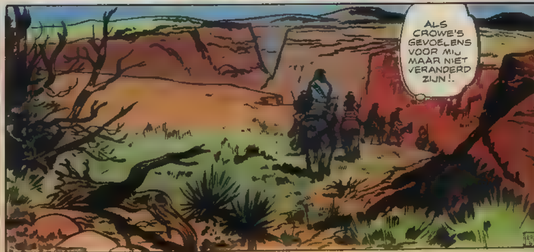

AAR COCHISE

TEKST: CHARLIER

TEKENINGEN GIRAUD

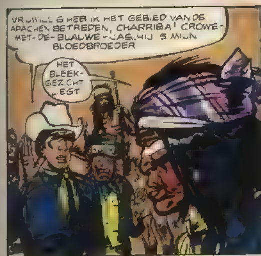

...laeclure het kamp van Charriba, waar ze ex-luitenant Crowe hopen te ontmoeten...

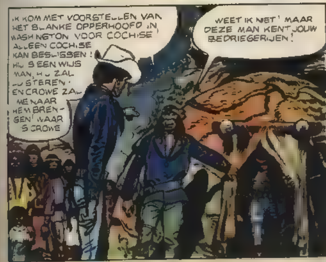

door
Mart
van
Haaren

DYNAMIET

illustratie
van
Khing

Laten we nooit zeggen dat iemand waardeloos is. Dat is grondeloze hoogmoed. Alleen het leven zelf zal dat bepalen.

Zijn naam, voor zover iemand die kon uitspreken, luidde: O'shoo'wanook'osee, wat betekent: Eenzame Eland in de Toendra. Hij was een Sarsi-indiaan en oud als Methusalem. Zijn haar was spierwit, zijn huid zag eruit als verfrommeld pakpapier, een en al kreuken en vouwen en barstjes, en over zijn Mongolenogen lag reeds de paarlmoeren waas die de nevel der Eeuwige Jachtvelden moest zijn. Het enige wat hij ooit tegen ons zei, bestond uit één woord: „Tôh ....!" — dat is: „Hier, pak aan!" en dat zei hij onveranderlijk als hij zijn jachtbuit kwam inleveren. Hij was namelijk „jager in dienst van de Maatschappij", wat zes woorden teveel waren voor — zoals wij hem zagen en het ook hardop zeiden — zo'n aftandse waardeloze roodhuid.

De Maatschappij zocht destijds naar uranium in het brongebied van de Sheenjikrivier, in het onherbergzame oosten van Alaska. Dat kon alleen in de winter, bij temperaturen die tot 45-50° onder nul zakten. Dat was geen kwestie van graag willen, maar van pure noodzaak. Want dan lager de uitgestrekte toendra's stijfbevroren zodat we erover konden met ons zware materiaal en onze mammoet-wooncaravans. Wegen waren daar namelijk niet; die zouden pas komen als de exploratie voldoende resultaten had opgeleverd.

Vier maanden zaten we geïsoleerd in een woest, onwezenlijk maanlandschap, dat bespookt werd door het fantastische poollicht. Een land van hallucinaties, met het verre, ijle gehuil van poolwolven, die achter kariboes aan zaten. Overigens hadden we alle denkbare comfort op onze basis: elektriciteit, centrale verwarming die heet genoeg was om een tropische plantentuin aan te leggen, radio, tv, bar, noem maar op. Eens in de week werden verse voorraden en post aangevoerd vanuit Fort Yukon, vier uur vliegen per helikopter, elf uur rijden per masterjeep.

Eerst dachten we dat het gebied wijd en zijd onbewoond was. Maar op de tweede dag nadat we onze basis hadden ingericht, verscheen hij opeens: een lange oude injun, die op primitieve sneeuwschoenen van wilgetakken de berghelling afdaalde. Het geweer dat hij bij zich had, was een oude enkelschots met onnoemlijk lange loop, zoals ze bij ons alleen nog maar in wapenmusea te zien zijn.

Nu gaan ze er bij de Maatschappij van uit dat we zo'n beetje te gast zijn bij de Indianen, wanneer die in een exploratiegebied voorkomen. Dus: beleefd en hoffelijk tegen ze doen. En de instructie luidde voorts dat we zo mogelijk de injuns moesten laten profiteren van onze aanwezigheid. Onze hoofdingenieur nodigde de oude baas dus keurig uit in zijn kantoorcaravan, die na het bezoek urenlang met wijdopen ramen en deuren moest worden gelucht vanwege de ranzige roofdierstank die de injun met zich bracht en die overal aan scheen te blijven plakken als kleffe muskus. Voorts stelde hij hem aan als jager voor de Maatschappij — een flauwekulbaantje, want de Maatschappij zorgde ervoor dat we niets tekort kwamen. We lachten er dan ook om en de oude man zelf werd een bron van geringschattende moppen. Dat jagen van hem was dan ook niks. Om de paar dagen kwam hij een stuk of wat magere sneeuwhazen brengen, of poolkwartels, of totaal bevroren lappen kariboevlees die hij, met riemen vastgesjord, op zijn rug droeg. Pas later hebben we beseft welke afstanden de oude man op zijn sneeuwschoenen heeft moeten afleggen om zijn functie waar te maken; want door de dynamietslagen waarmee we de rotsen openbliezen, vluchtte alle wild heinde en ver. Het enige dat we toén zagen, was de armelijke buit waarmee hij kwam aandragen, die waardeloze, aftandse injun. Werkelijk, je kon om hem lachen.

Op een keer raakte onze dynamietdetonator, die de ladingen langs elektrische weg tot ontploffing brengt, onklaar. Geen repareren aan en een reserve hadden we niet. De baas zag zwart van ergernis. Het was een van die nevelachtige dagen zoals we ze dikwijls kenden, zodat er niet te denken viel aan een helikoptervlucht. We konden wel via de radiotelefonie een nieuwe detonator aanvragen, maar die moest per jeep vanuit Fort Yukon worden gebracht. Op z'n minst betekende dat anderhalve dag tijdverlies.

Goed — Fort Yukon zou meteen een wagen sturen. Maar omdat we in tijdnood zaten, besloot de hoofdingenieur intussen met lonten te gaan werken, op de ouderwetse manier. Het was middag. Over ons maanlandschap hing een gele nevel, zelfs wij zagen er geel uit, net als lijken. De boorgaten waren gereed, de dynamietladingen aangebracht, het communicatielont uitgelegd. Brandtijd precies één kwartier. Iedereen zocht dekking en de ploegbaas stak het lont aan. Ik lag met twee maats achter een massieve rots en zag de ploegbaas rennen om in dekking te komen. Het was gewoon een routinekarwei, niks aan de hand.

Juist die middag, terwijl iedereen zich in het zweet werkte, was de oude injun weer gekomen. Met twee sneeuwkwartels. De hoofdingenieur, wat zenuwachtig vanwege alle oponthoud en tegenslag, scheen hem eerst wat kortaf behandeld te hebben, want daarna nodigde hij hem, misschien om dat weer goed te maken, uit om de ontploffing van nabij mee te maken. Alweer met dat onverstoorbare, gekreukte gezicht waarvan hij alle moeite deed om elk spoor van nieuwsgierigheid uit te bannen, knikte de injun en hij bevond zich nu bij de hoofdingenieur in diens dekking.

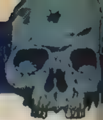
Nu ik dit vertel, zie ik alles weer even duidelijk voor me, als heeft het zich als een haarscherpe onuitwisbare foto vastgezet op het netvlies van mijn herinnering. De gele nevel, het woeste landschap, mijn weggedoken makkers — en ginds, tegen de rotsen op, het rookspiraaltje, dat traag opkroop naar de verschrikkelijke ontlading, die hemel en aarde door elkaar zou schudden. En toen, terwijl iedereen ademloos toekeek, en misschien had het lont nog drie minuten speling, gebeurde het verschrikkelijke! Fort Yukon had, waarschijnlijk uit dezelfde overwegingen waardoor onze hoofdingenieur met lonten aan het werk was gegaan, tóch een helikopter gestuurd met een nieuwe detonator. Opeens hoorden we de wentelwiek boven ons. Onder alle andere omstandigheden een heerlijk geluid, een geluid dat ons post bracht van thuis, heerlijk vers fruit, sigaretten, drank — maar nu was het het geluid van de Dood. De helikopter was zó laag gezakt als de piloot het maar aandurfde, om een gat te vinden waar hij door kon duiken, hij cirkelde nu precies boven de rotsen die op het punt stonden uit elkaar te vliegen. En hemel-nog-toe, zo'n dynamietontploffing is een miniatuur atoombom, hij zou de wentelwiek aan splinters blazen...... We konden niets doen. De piloot niet waarschuwen, het lont niet meer bereiken om 'm te doven — plotseling stond de Dood tussen ons in en ieder van ons besefte het. Het rookspiraaltje leek plotseling monsterachtige afmetingen te krijgen, zo traag als hij opklom tegen de rotswand. Nog twee minuten — anderhalve minuut...... Onbewust van het gevaar dat hem bedreigde, zakte de helikopter nóg lager. Onze hoofdingenieur zag asgrauw. Hij leek in die paar minuten 100 jaar ouder geworden. De oude, aftandse indiaan keek naar hem, keek fronsend omhoog naar het geluid van de wentelwiek, richtte tenslotte traag zijn ogen, met die wonderlijke, paarlmoeren floers, op het rookspiraaltje dat opklom tegen de grijze rotsmassa met de gele weerglans. Het moest toen tot hem doorgedrongen zijn wat er aan de hand was. Hij trok zwijgend zijn geweer, dat onmogelijk lange oude geweer naar zich toe. Bracht de kolf aan de schouder en tuurde, zonder steun te zoeken bij de rotsrichel, over de loop. Het schot rolde met een steekvlam en een kolossale rookwolk uit de loop. Op de plek waar zojuist het rookspiraaltje had gekringeld, op geen 5 centimeter van de eerste dynamietlading, blonk het uiteengespatte lood van de zware kogel...... Op dat moment zakten de sneeuwski's van de helikopter door de gele nevel.

We keken hem allemaal na toen hij op zijn primitieve sneeuwschoenen van wilgetakken wegsjokte, tegen de berghelling op, de oude aftandse jager van sneeuwhazen en poolkwartels. Zelfs de ergste spotter onder ons had hem alleen maar een hand op de schouder gelegd — als mannen kun je op zo'n moment niks anders doen, laat staan iets zeggen. ■

EEN AVONTUUR VAN

ROODBAARD

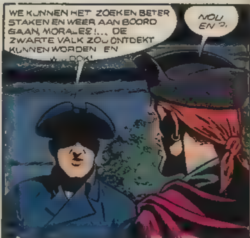
DOOR J M CHARLIER EN V HUBINON

DICHT ONDER DE STEILE ROTSKUST VAN DE BRETONSE STAD SAINT MALO KRUIST EEN ONVERLICHTE GEHEIMZINNIGE BRIK EEN SCHIP DAT EENS ANGST EN VREES ZAAIDE OP DE ZEEËN VAN DE NIEUWE WERELD, DE BERUCHTE ZWARTE VALK, GEKAAPT VAN DE BERUCHTE PIRAAT ROODBAARD DOOR ZIJN EX-LUITENANT MORALES, DIE ZIJN KAPITEIN WEERLOOS ACHTERLIET IN HET OERWOUD BIJ VERA CRUZ WAAR DE SPANJAARDEN KORTE METTEN MAAKTEN MET DE "DEMON VAN DE CARAIBEN" EN ZIJN MANNEN. MORALES IS BOVENDIEN IN HET BEZIT GEKOMEN VAN DE SCHATKAART WAAROP DE BERGPLAATS VAN DE BUIT VAN DE BEROEMDE PIRAAT MORGAN IS AANGEVEN MAAR VÓÓRDAT DE LAFHARTIGE LUITENANT OP ZOEK GAAT NAAR MORGAN'S FABELACHTIGE SCHAT WIL MORALES ZICH EERST ONTDOEN VAN DEGENEN DIE EEN KOPIE BEZITTEN VAN DE SCHATKAART DAT ZIJN ERIK, DE AANGENOMEN ZOON VAN ROODBAARD EN ZIJN TROUWE VRIENDEN BABA EN DRIEPOOT. (1).

(1) DEZE WEDERWAARDIGHEDEN WERDEN VERHAALD IN DE VORIGE AFLEVERING VAN ROODBAARD'S AVONTUREN.

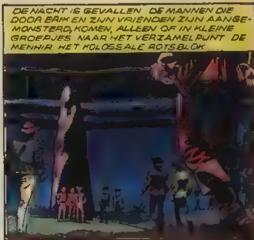

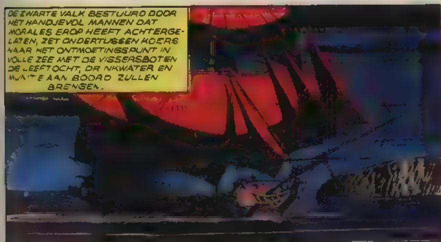

DODEMANSEILAND

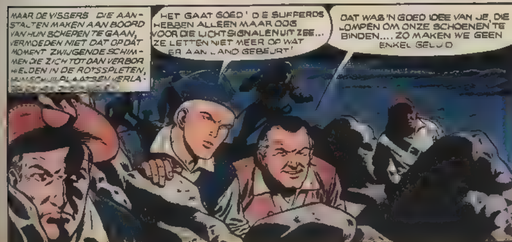

WORDT VERVOLGD

DE JACHT OP HET

DOOR E.P.JACOBS

Olrik, op weg naar het park, waar Duranton het echte halssnoer heeft verstopt, zit

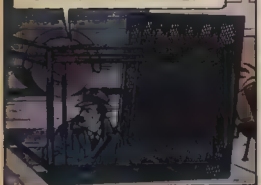

HALSSNOER

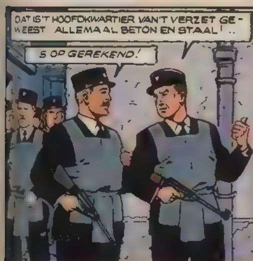
EEN AVONTUUR VAN BLAKE EN MORTIMER

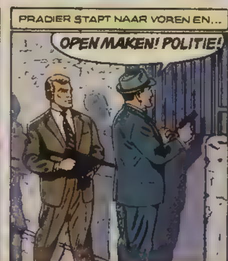
behoorlijk in het nauw. Van alle kanten verschijnen politiewagens boven de plek waar hij zijn geheime hoofdkwartier heeft ..

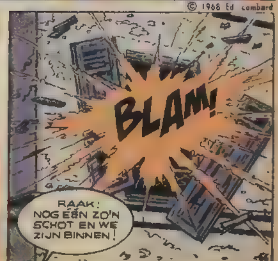

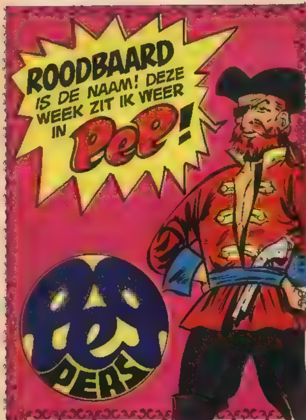

WORDT VERVOLGD

Op 4 juli 1776 riepen de Amerikanen hun republiek uit Het heeft weken geduurd voordat alle deelstaten de Onafhankelijkheidsverklaring hadden getekend

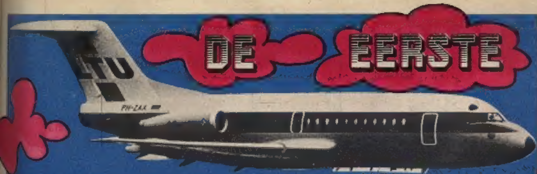
Vreemde dingen, die draagvleugelboten Eerst moeten ze even op gang komen en pas dan verheffen ze zich op hun draagvleugels Met onvoorstelbare snelheid schiet zo'n ding dan weg Remmen ermee is een koud kunstje zet de motor af en hij ploft weer in het water De Russische KOMET, goed voor honderd passagiers, bracht een officieel bezoek aan Londen De draagvleugels van deze gigant zitten gedeeltelijk nog onder water De witte dingen achter zijn reddingsvlotten

horloge is een camera. In tegenstelling tot de meeste spionagecamera's gaan in deze Tessina gewone kleinbeeldfilms, waarop beeldjes geprojecteerd worden van 14 x 21 mm We vertellen nog even dat het gaat om een twee-ogige reflex met identieke objectieven van 25 mm, lichtsterkte f/2 8 tot f/22, instelbaar tot dertig centimeter (uitstekend voor het fotograferen van topgeheime stukken), sluitersnelheden van ½ tot 1/500 sec Prijs f 495

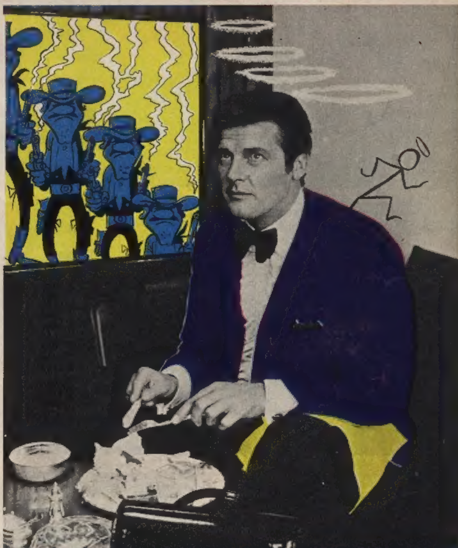
Vier meesterkappers in Sevilla stuurden hun slachtoffers de straat op onder het motto „Wat gezien mag worden, mag gezien worden." En gelachen dat er ...

De eerste klanten voor de Fokker- F-28 hebben zich gemeld. Uitgerekend de Duitsers, die zelf ook wel wat weten van vliegtuigen bouwen, krijgen de eerste. De gelukkige maatschappij is de LTU uit Dusseldorf. LTU heeft gelijk beslag gelegd op het tweede prototype van de F-27, die het meest gebruikte proto-type in de wereld wordt genoemd. Zo weinig proto is dat type.

Kroonprins Charles is voor vlieglessen naar het vliegveld Tangmere gestuurd. Omdat „daar zo weinig verkeerswegen in de buurt zijn" is Tangmere gekozen.

Roger Moore alweer de populairste tv-ster in Duitsland. Vorig jaar ook al. Kreeg ook nog even de Don Quichote-prijs van de Spaanse televisie. Regisseerde zèlf 9 van de 110 verfilmde Saint-verhalen.

In een ziekenhuis in Amerika vertellen computers precies wat een patiënt mankeert. Het apparaat weet natuurlijk het een en ander over zijn patiënten, maar toch, als de stroom uitvalt of ergens een kromme volt in de ingewanden van de computer blijft steken, is er geen dokter meer die een diagnose kan stellen.

Eddy Merckx, het 23-jarige Belgische wielerwondertje, is zo populair dat toen hij na het winnen van de Ronde van Italië (en hoe indrukwekkend deed hij dat!) zijn riante bungalow wilde betreden, dat niet lukte omdat achter de deur stapels post de zaak versperden. Er was fanmail in zulke stapels, dat Veronica er jaloers op zou worden; in vier dagen 8000 brieven! Veel bewonderaars blijken in Nederland te zitten. Eddy heeft beloofd om iedereen een antwoordje te sturen, maar het kan nog wel even duren voordat dat er is. De posterijen hebben inmiddels vriendelijk gevraagd of Eddy de door hen uitgeleende postzakken weer spoedig terug wil geven.

LUCKY LUKE

Na enige strubbelingen wordt
bloedbroeder van Sam, de trouw
diaanse bediende. Luke en Waldo
een rit over de landerijen van Wa

TENDERFOOT

DOOR MORRIS EN GOSCINNY

WORDT VERVOLGD

ER IS WEER EEN NIEUW WINTERBOEK

een dik, kleurig
winterboek vol
prachtverhalen!

PIPO
PINKELTJE
ARENDSOOG

en nog veel meer!
Puzzels
Versjes
een toneelstuk

VOOR BELGIË 85 FR.

een heerlijk
boek voor al
kinderen van
Nederland

In het Winterboek een spaarcoupon van d
GP-Boekenclub, waarmee GP-boeken voo
de helft van de prijs besteld kunnen worden

IEDEREEN PRAAT OVER HET NIEUWE WINTERBOEK
* VRAAG HET DE BEZORGER *